

De Vlaamse regering veegt de borstel door het socio-cultureel werk. Bewegingen en instellingen worden op droog zaad gezet, mensen worden afgedankt, organisaties gevisieerd. Het lijkt een beetje op wat de Wilders-regering in Nederland doet. Cultuur is een 'linkse hobby', dus daar gaat de hakbijl in. Gedaan met de onafhankelijke, originele, dwarse initiatieven. Voor alle veiligheid: de uitzonderingen bevestigen de regel.

Soms vraag je je af of de sector het niet een beetje zelf gezocht heeft. Ons socio-cultureel 'middenveld', jeetje wat een verschrikkelijke term, is braaf...o zo braaf. Het beleid viseren, dat is een beetje uit de mode, tegenwoordig denken we mee met het beleid. Toen Joke Schauvliege besliste dat de milieubeweging zwaar moest inleveren, sloot de Bond Beter Leefmilieu zijn perscommuniqué af met de boodschap dat de milieubeweging een loyale partner bleef van de regering. Het brood bleef in m'n keel zitten en de koffie spoot langs m'n neus naar buiten toen ik het las. Eerder hadden BBL en 11.11.11. al het voorbeeld gegeven door zwaar te saneren in de werking van VODO vzw (Vlaams Overleg Duurzame Ontwikkeling). Goed gedaan, zei Schauvliege en ze liquideerde het gelijkaardige Tandem van BBL.

Volgens mij is het wetenschappelijk bewezen dat het tweeduizend jaar oude adagium 'als iemand U slaat op de linkerwang, draai hem dan de rechterwang toe' het begin is van de teloorgang van heel wat beschavingen.

Het socio-cultureel werk heeft zich het neoliberal discours tijdens de laatste jaren bijzonder eigen gemaakt.

Net zoals bedrijven houden we ons bezig met het uitdenken van 'concepten' en 'tool-kits'. We evalueren, plannen en vergaderen ons dood en kicken op statistiekjes, out-putcijfers en dies méér.

We maken trajecten voor doelgroepen en dweilen het land af met missies. Dat laatste doet me onverwijld aan Congo denken.

We bekijken de maatschappij klantgericht en vinden voor ieder wat lekkers. Dit dan nog in een onderlinge concurrentie waarbij we zelf vertegenwoordigd zijn in allerhande commissies die over de centen van collega's moeten beslissen.

Wat we daarbij af en toe vergeten, is dat we er in essentie zijn om mensen aan te zetten tot bewustmaking en verdediging van gemeenschappelijke belangen. Ontvoogding en volksopvoeding heette dat destijds. Nu wordt het volk geacht zichzelf op te voeden en is de socio-culturele sector er om zichzelf te bestendigen en in te spelen op de wensen van het publiek.

Van de Homo Militians naar de Homo Ludens (vwala, Mijn heer Barth De Weaver, ik kan dat ook)! Tot tien jaar geleden betoogden we, voerden we actie, organiseerden bezettingen,... Het enige ludens-element dat toen naar boven kwam was een kat-en-muisspel met flikken, kasseistenen, waterkanonnen, knikkers, traangas en co als ingrediënten. Dansen en zingen in de fabrieken voor meer loon...

Nu bevrozen we tegen de oorlog, dansen we voor het klimaat, zingen we voor het milieu, staan we te wachten en maken we duizenden 'filmkes' waarop we deze activiteiten vastleggen om een politiek statement te maken. De man die met die filmpjes begonnen is, mogen ze voor mijn part voor het vuurpeloton brengen. Bij wijze van spreken hoor, Nik!

In plaats van informatie door te geven, pamfletten uit te delen of te discussiëren met de mensen lopen we het land af met spelen en spelletjes. Als het maar plezierig is, verdorie!

Geef toe, heb je nu al één politicus zien bibberen omdat er ergens duizenden mensen staan te dansen (al dan niet op een strand) te zingen of tikkertje te spelen? Enfin seg...wie ligt daar nu van wakker? Binnenkort staken we niet meer, maar dansen of zingen we de fabrieken rond in de hoop daarmee méér in het loonzakje te krijgen.

Wees gerust, ik ben nog niet verzuurd en speel tikkertje, haasje over, zakdoekje leggen als geen ander. Ik dans boven op mijn tafel en zing Nina Hagen of Deep Purple als ik de afwas doe.
Ahaaaaaahaaaaa....Aaaaahaaaahaaaa....oeoeoe...oeoeoe.. oeoeoeoeoe.

Maar als we actie voeren godverdomme, dan voeren we actie!